

ÖFVERENSKOMMELSER MED FRÄMMANDE MAKTER.

Kungl. Maj:ts och Rikets Kommerskollegii kungörelse angående de förmåner, som i Sveriges hamnar äro beviljade främmande länders fartyg; gifven i Stockholm den 7 maj 1912.

Kungl. Maj:ts och Rikets Kommerskollegium gör veterligt: att följande främmande länders fartyg i svensk hamn tillgodonjuta nedannämnda särskilda förmåner,* nämligen:

Amerikas förenta stater. I kraft af *handelsstraktaten den 4 juli 1827* skola dessa staters fartyg, från hvad ort som helst till Sverige ankomna, behandlas lika med inhemska från samma ort kommande i afsende på afgifter af hvad namn som helst.

Amerikas förenta staters fartygs nationalitet bestyrkes medelst *skeppsregister* (register of vessels) och *mätbref*.

Belgien. Enligt *traktaten den 26 juni 1895* angående ordnande af handels- och sjöfartsförbindelserna mellan Sverige och Belgien skola belgiska fartyg, hvilka i barlast eller med last inlöpa uti eller afgå från svenska hamnar, de må komma från eller gå till hvilken ort som helst, i dessa hamnar i alla afseenden behandlas lika med inhemska fartyg. De skola icke, vare sig vid in- och utlöpandet eller under uppehållet därstädes, beläggas med andra eller högre läst-, båk-, lots-, hamn-, bogserings-, karantäns- eller andra afgifter, af hvad namn det vara må, som utgå af själfva fartygen och uppbäras för staten, offentliga tjänstemän, kommuner, korporationer eller inrättningar eller i deras namn, än dem som drabba eller komma att drabba inhemska fartyg.

Rättigheten för belgiska fartyg att idka *kustfart* från hamn till hamn i Sverige är beroende af här gällande lagar och förordningar. Dock är öfverenskommet, att belgiska fartyg i alla hänseenden i Sverige åtnjuta samma förmåner och privilegier, som blifvit eller kunna blifva beviljade de mest gynnade nationer.

Belgiska fartygs nationalitet bestyrkes medelst *sjöpass* (lettre de mer).

Brasiliens förenta stater. Brasilianska fartyg åtnjuta, enligt *Kungl. brefven den 5 november 1844* och *den 11 februari 1848*, de fördelar, att i svenska hamnar vid både inkommandet och utgåendet behandlas på samma sätt som inhemska fartyg i afsende å lots- och båkafgifter, hamnumgälder samt hvarje annan afgift af hvad namn och beskaffenhet den vara må.

* Förmåner i afsende å skeppsmätning äro nedan särskildt upptagna.

Till bestyrkande af sin nationalitet äro brasilianska fartyg försedda med *register* (registro) samt *folkpäss* eller *mönsterrulla*.

Bulgarien. Jämlikt *ministeriella noter den 10 maj 1906* skola bulgariska varor och fartyg i Sverige åtnjuta samma behandling som de mest gynnade länders; dock att bestämmelserna härom icke äro tillämpliga på kustfarten eller på de förmåner, hvilka af Sverige medgifvas eller kunna komma att medgifvas Norge, så länge desamma icke utsträckas till någon annan stat.

Chile. Chilenska fartyg skola, enligt *Kungl. kungörelsen den 11 april 1851*, i svenska hamnar behandlas, vid både inkommandet och utgåendet, på samma sätt som inhemska fartyg i afseende på hamn-, läst-, båk- och lotsafgifter samt hvarje annan afgift af hvad namn och beskaffenhet som helst.

Danmark. Jämlikt *traktaten den 2 november 1826* äga danska fartyg och båtar att i svensk hamn behandlas, vid såväl inkommande som utgående, lika med svenska fartyg i afseende på hamn-, läst-, båk-, lots- och dykeriafgifter samt hvarje annan afgift, af hvad namn och beskaffenhet som helst, samt att, emot erläggande af enahanda afgifter som för svenska fartyg, till Sverige införa och därifrån utföra alla varor, hvaraf in- och utförseln i svenska fartyg är lagligen tillåten. Enligt åberopade traktat, art. VI, jämförd med *ministeriell deklaration den 25 juni 1869*, äga de båtar från Köpenhamn och Helsingör, hvilkas dräktighet icke öfversiger tre svenska nyläster eller tio danska registertons, att i Malmö, Hälsingborgs och Landskrona hamnar vara fria från alla hamn- och lästafgifter af hvad benämning som helst. Danska s. k. »Færgebaade», som komma med barlast till Höganäs att därifrån utföra stenkol och eldfasta leror, äro fortfarande i åtnjutande af den genom *Kungl. förordningen den 19 november 1823* sådana båtar tillerkända frihet från att betala något slags afgift.

Enligt *Kungl. kungörelsen den 19 juli 1855* skola, så länge svenska till Island och Färöarna ankommande fartyg i afseende på afgifter för fartyg och last varda behandlade lika med danska, isländska och färöiska fartyg, på enahanda sätt som danska, i Sveriges hamnar behandlas lika med svenska med hänsyn till afgifter för fartyg och last.

Jämlikt *Kungl. kungörelsen den 5 maj 1858* skola, så länge svenska fartyg i danska staterna åtnjuta motsvarande förmåner, seglande eller med ångkraft försedda fartyg, tillhörande danska undersåtar och af en dräktighet af öfver femton (svåra) läster enligt mätbref, kunna idka *kustfart* mellan svenska hamnar, med rättighet att i allt, som rör seglation och handelsföretag, åtnjuta samma behandling som inhemska fartyg; skolande sådana danska seglande eller med ångkraft försedda fartyg, hvilkas dräktighet, enligt mätningssättet i Danmark, icke öfverstiger femton (svåra) läster, men som, efter de i Sverige för mätning af dylika fartyg föreskrifna grunder, uppnå nämnda dräktighet, vara berättigade att härstädes undergå ny mätning för att ådagalägga sin behörighet att taga del i kustfartens idkande.

Genom *ministeriella deklARATIONER* den 2 april 1873 och den 11 juni 1904 är bestämdt, att danska båtar och fartyg, hvilkas dräkthet icke öfverstiger tre svenska nyläster eller tio danska tons och som hafva sin hemort i och gå emellan Helsingör, Köpenhamn och Kjöger och dessa städers tulldistrikter, på den ena sidan, samt Hälsingborg, Landskrona, Malmö och Trälleborg och dessa städers tullkammardistrikter, på den andra sidan, skola i Hälsingborgs, Landskrona, Malmö och Trälleborgs hamnar i afseende på hamnafgifter behandlas på samma sätt som de i traktaten af den 2 november 1826, art. VI, och i deklARATIONEN af den 25 juni 1869 omhandlade båtar.

Genom *ministeriella deklARATIONER* den 22 september 1871, den 5 augusti 1879 och den 11 juni 1904 är vidare bestämdt, att danska fartyg och båtar, af hvilken storlek och beskaffenhet som helst, gående mellan samtliga orter inom Köpenhamns, Helsingörs och Kjöger tulldistrikter, å ena, samt inom Hälsingborgs, Landskrona, Malmö och Trälleborgs tullkammardistrikter, å andra sidan, skola, där de icke enligt redan gällande aftal åtnjuta än vidsträcktare rättigheter, i fråga om skeppsafgifter, lastpenningar, fyr- och båkafgifter samt alla liknade afgifter till statskassan (härunder dock icke inbegripna hamnafgifter i stadshamn) helt och hållet behandlas såsom ginge de inrikes orter emellan.

Danska fartygs nationalitet bestyrkes genom *nationalitets- och registreringscertifikat*; hvarjämte det tal, som betecknar fartygets *nettodräkthet*, samt dess *registreringsbokstäfver* skola vara tydligt märkta på däcksbjälken i storluckans akterkant eller, där så icke kan ske, på annat iögonfallande och lämpligt ställe på fartyget.

Frankrike. Enligt *sjöfartstraktaten* den 30 december 1881 samt *konventionen* den 13 januari 1892 skola franska fartyg, med eller utan last, äfvensom deras laddningar, i Sverige, oafsedt från hvilken hamn fartygen komma samt hvarifrån lasten förskrifver sig eller hvarthän den är bestämd, i alla hänseenden vid ankomsten, under kvarliggandet och vid afgåendet åtnjuta samma behandling som landets egna fartyg och dessas laddningar.

Från denna bestämmelse är undantag gjordt för hvad angår *kustfarten*, i fråga hvarom föreskrifterna i svensk lag förblifva gällande; varande för öfrigt öfverenskommet, att vid kustfart franska fartyg skola behandlas på samma sätt som fartyg, tillhörande de mest gynnade nationer.

Fullständigt befriade från lastpenningar och expeditonsafgifter i svenska hamnar äro franska fartyg, om de från hvilken ort som helst i barlast ankomma och jämväl utlöpa i barlast, äfvensom när de, kommande från hamn i Sverige, anlöpa en eller flera svenska hamnar för att därstädes antingen lossa hela eller en del af sin last, eller ock intaga ny last eller fyllnadslast, och styrka att de redan erlagt dessa afgifter, samt slutligen fartyg, hvilka frivilligt eller af tvingande orsaker inkommit i en hamn med last och därifrån utlöpa utan att hafva företagit någon handelsoperation.

Franska fartygs nationalitet bestyrkes genom den handling, som benämnes *acte de francisation*.

Grekland. Grekiska fartyg skola i svenska hamnar behandlas lika med inhemska fartyg, på sätt *Kungl. kungörelsen den 2 november 1853* närmare utvisar.

Hawaii (Sandwichsöarna). Enligt en *den 1 juli 1852 afslutad traktat* skola hawaiiiska fartyg i svenska hamnar behandlas lika med inhemska fartyg.

Italien. I följd av ett *den 14 juni 1862 afslutadt fördrag* skola italienska fartyg, hvilka anlända med barlast eller last till Sveriges hamnar, såväl då fartygen inkomma som under det de uppehålla sig därstädes och då de utlöpa, behandlas i likhet med inhemska fartyg i hvad angår hamn-, läst- och lotsafgifter, äfvensom i afseende å hvarje annan afgift eller påлага af hvad beskaffenhet eller benämning den vara må, antingen den tillkommer kronan, städerna eller hvilka enskilda inrättningar som helst.

Italienska fartyg äga ock rätt att deltaga i *kustfarten* och varuforslingen emellan Sveriges hamnar samt skola, i allt hvad som angår denna sjöfart och denna handel, behandlas lika med svenska fartyg.

Italienska fartygs nationalitet bestyrkes medelst *nationalitetspatent (patente de nazionalità)* och *sjömansrulla (ruolo di equipaggio)*.

Japan. Enligt *handels- och sjöfartstraktaten den 19 maj 1911* skola japanska fartyg, hvarifrån de än må komma och hvart de än äro destinerade, icke inom svenskt sjöterritorium påläggas tonnage-, transit-, kanal-, hamn-, lots-, fyr-, karantäns- eller andra liknande eller motsvarande afgifter, eller pålagor af hvad benämning det vara må, som uppbäras i regeringens namn eller till dess förmån, af offentliga tjänstemän, enskilde, korporationer eller inrättningar af alla slag, med mindre än att de likaledes och under samma villkor skulle hafva pålagts inhemska fartyg i allmänhet eller den mest gynnade nations fartyg.

I allt som rör anvisande af plats åt fartyg, deras lastning och lossning inom svenskt sjöterritorium skola japanska fartyg behandlas lika med svenska.

Japanska fartygs nationalitet skall i Sverige vinna erkännande med stöd af de handlingar den japanska lagen fordrar.

Japanska fartyg, som användas för reguljär posttjänst, skola, vare sig de tillhöra staten eller af denna för sådant ändamål understödt rederi, åtnjuta mest gynnad nations behandling.

Kustfarten undantages från bestämmelserna i traktaten och regleras genom Sveriges lagar. Dock skola japanska fartyg med afseende å *kustfarten* i Sverige åtnjuta mest gynnad nations behandling.

Japanskt fartyg, som utomlands intagit last till två eller flera införselhamnar å svenskt område, skall få lossa en del af sin last i en hamn och fortsätta resan till den eller de andra hamnar, dit det är bestämdt, för att där lossa resten af sin last, allt under iakttagande af Sveriges lagar, tariffier och tullförordningar. På samma sätt och med samma inskränkning skall japanskt fartyg under samma resa till utlandet kunna intaga last i olika svenska hamnar.

Kina. Enligt *vänskaps-, handels- och sjöfartstraktaten den 2 juli 1908* må kinesiska handelsfartyg för handelsändamål och för upp-tagande och aflämnande af passagerare och gods begifva sig till och från hvilken som helst af de hamnar i Sverige, hvilka andra utländska handelsfartyg äga att besöka. — Kinesiska handelsfartyg skola inom svenskt område åtnjuta mest gynnad nations behandling samt må i svenska hamnar förhyra båtar för fraktande af passagerare och gods, äfvensom för ingående i eller utgående ur hamn anlita lots. De skola erlægga lastumgälder eller andra afgifter eller pålagor i öfverensstämmelse med i Sverige gällande författningar, men det må icke afkräfras dem andra eller högre lastumgälder eller afgifter eller pålagor än mest gynnad nations fartyg. *Kustfarten* är icke undantagen från bestämmelserna i traktaten.

Liberias fartyg skola, jämlikt en *den 1 september 1863 afslutad traktat*, i svenska hamnar icke påläggas andra eller högre lästafgifter eller andra afgifter eller taxor af hvad namn det vara må, än som i lika fall skulle drabba inhemska fartyg.

Mexikos förenta stater. Enligt *vänskaps-, handels- och sjöfarts-traktaten den 29 juli 1885* skola mexikanska handelsfartyg äga rätt att införa laddningar till två eller flera svenska hamnar och att därstädes intaga last, mot villkor att ställa sig till efterrättelse de lagar, som nu äro gällande eller må komma att framdeles i detta afseende utfärdas, utan att erlægga andra eller högre afgifter än dem, som erläggas af hvarje annan nations fartyg, och utan att vara underkastade andra formaliteter än dem, som äro eller må komma att fastställas för hvarje annan främmande flagga.

Detta medgifvande sträcker sig dock icke till *kustfarten*.

Af mexikanska fartyg skola icke i svenska hamnar, vare sig vid inlöpandet, under kvarliggandet eller vid utgåendet, uppbaras andra eller högre afgifter, pålagor eller sportler till ämbets- och tjänstemän, såsom lästafgifter, fyr-, hamn- och lotspenningar, karantäns-kostnader, bärgarlön eller ersättning för bistånd i fall af haveri eller skeppsbrott, ej heller andra pålagor eller allmänna eller för särskilda orter fastställda afgifter af hvad beskaffenhet eller namn det vara må än sådana, som erläggas eller må komma att erläggas af hvarje annan nation.

Den dräktighet, som finnes angifven i skeppshandlingarna, skall läggas till grund för erläggandet af de afgifter, som utgå efter tontal.

Mexikanska ångfartyg, som underhålla regelbunden förbindelse mellan Sverige och Mexikos förenta stater, åtnjuta samma lättnader vid inlöpande, expedition och utgående som de, hvilka beviljats eller framdeles må vardas beviljade ångfartyg, tillhörande hvilken som helst annan nation.

Fullständigt befriade från lastpenningar i svenska hamnar äro mexikanska fartyg, om de från hvilken ort som helst i barlast ankomma och jämväl utlöpa i barlast; vidare när de, kommande från hamn i Sverige, anlöpa en eller flera svenska hamnar för att därstädes antingen lossa hela eller en del af sin last, eller ock intaga ny last

eller fyllnadslast, och styrka att de redan erlagt dessa afgifter; äfvensom när de af tvingande orsaker inkommit i en hamn med last och därifrån utlöpa utan att hafva företagit någon handelsoperation.

Nederländerna. På grund af *handelstraktaten den 25 september 1847* skola nederländska fartyg, såväl vid deras ankomst som vid deras afgång, behandlas på samma sätt som inhemska fartyg med afseende å hamn-, läst-, fyr- och lotsafgifter äfvensom i afseende å hvarje annan afgift eller pålaga, af hvad namn och beskaffenhet den vara må, hvilken tillfaller staten, städerna eller särskilda inrättningar. Häri har icke gjorts någon ändring genom *tilläggs-konventionen den 15 december 1908*.

Enligt *Kungl. kungörelsen den 30 december 1856* skall det vara nederländska fartyg tillåtet att idka *kustfart* mellan hamnar i Sverige, så länge det är svenska fartyg medgifvet att idka kustfart mellan hamnar i konungariket Nederländernas europeiska och väst-indiska besittningar.

Nederländska fartygs nationalitet bestyrkes medelst *sjöpass* och *mätbref*.

Norge. Enligt *Kungl. kungörelsen angående de rättigheter, som i Sverige tillkomma norska fartyg och båtar, den 11 maj 1906* gäller: att norska fartyg och båtar ävensom deras last skola, oafsedt hvarifrån de afgått eller hvarthän de äro destinerade samt hvarifrån lasten förskrifver sig eller hvarthän den är bestämd, här i riket åtnjuta enahanda behandling och rättigheter som svenska fartyg och båtar samt dessas last;

att nämnda förmån ej inbegriper rätt till kustfart; att ej heller rätt till fraktfart å insjöar, floder eller kanaler är härigenom medgifven i vidare mån än som följer af bestämmelserna i gällande tullstadga och nådiga kungörelsen den 18 september 1874 angående rättighet till varuutförsel med främmande nationers fartyg från insjöar, floder och kanaler;

samt att för tillgodonjutande af ofvanberörda och öfriga för varuskeppningen medgifna förmåner norska fartyg skola vara försedda med sådana handlingar, som till styrkande af deras nationalitet äro i Norge föreskrifna.

Norska fartygs nationalitetshandlingar utgöras af *nationalitetsbevis*, *bilbref*, såvida fartyget är byggt i Norge, samt *mätbref* och *folklista*.

Persien. Enligt en *den 17 november 1857 afslutad traktat* skola persiska fartyg i svenska hamnar icke vara underkastade andra afgifter än dem, som åligga fartyg, tillhörande den mest gynnade nation.

Portugal. Enligt *deklaration af den 12 januari 1907* är Portugal af Sverige tillförsäkradt den mest gynnade nations behandling i allt hvad som angår handel och sjöfart.

Deklarationen innefattar icke inrymmandet af de särskilda förmåner, som af Sverige äro eller kunna varda uteslutande medgifna Norge eller Danmark.

Rumänien. På grund af *handelskonventionen den 3 mars 1910* skola rumäniska fartyg och deras laster i Sverige i alla hänseenden behandlas på samma sätt som fartyg tillhörande mest gynnade nation. Fartygens nationalitet skall erkännas i enlighet med Rumäniens särskilda lagar och reglementen på grund af de handlingar och bevis, som af vederbörande myndigheter utfärdats för befälhafvare, skeppare eller båtförare. *Kustfarten* är icke undantagen från bestämmelserna i traktaten.

Ryssland och Finland. Ryska och finska fartyg samt båtar med last eller i barlast och af hvad dräktighet och byggnadssätt som helst skola, i följd af en den 8 maj 1838 *afslutad handels- och sjöfartstraktat*, såväl vid inkommandet som vid utgåendet, behandlas lika med svenska fartyg i afseende på hamn-, läst-, båk-, lots- och dykeriafgifter samt hvarje annan till kronan eller städer eller särskilda inrättningar utgående afgift eller pålaga, afgifterna för farten genom Göta och Trollhätte kanaler däruti inberäknade.

Finska allmogens fartyg åtnjuta samma förmåner, som hittills blifvit dem beviljade, såväl i anseende till tullangifning och sättet för afgifternas betalande, som i anseende på försäljningen af deras medförda last, och hvarje skeppare å finskt fartyg äger rätt att, under tjuguen dagar efter ankomsten till svensk hamn, ombord på sitt fartyg i mindre partier sälja alla slags landtmannavaror af finskt ursprung.

I afseende på bestyrkandet af finska och ryska fartygs nationalitet äro följande föreskrifter gällande, nämligen: att fartyg från *finska städer* skola vara försedda med *tullkammarpass*, *folkpass*, *bilbref*, *mätbref* samt *certifikat* öfver fartygets byggnadsart, beskaffenhet och storlek; att *finska landtmanafartyg* skola medföra *tullkammarpass* och *mätbref*, samt att *ryska* fartyg skola vara försedda med *patent*, *bilbref*, *mätbref* och *folklista*.

Intill dess att förenämnda handels- och sjöfartstraktat af den 8 maj 1838 underkastats revision, är Ryssland enligt aftal angående handelsförbindelserna mellan Sverige och Ryssland af den 9 augusti 1906 tillförsäkradt den mest gynnade nations behandling i allt som angår handel, sjöfart, industri och införselafgifter; dock att bestämmelserna härom icke äro tillämpliga på kustfarten samt att såsom stridande mot aftalet icke anses bestämmelserna om de särskilda förmåner, hvilka af Sverige äro medgifna eller komma att medgifvas norska undersåtar, norska kommersiella, industriella eller finansiella bolag, äfvensom norska varor, så länge samma förmåner icke medgifvas någon annan stats undersåtar, bolag eller varor.

Spanien. Enligt *sjöfartstraktaten den 15 mars 1883* samt *deklaration den 23 juni 1887* skola spanska fartyg, med eller utan last, äfvensom deras laddningar, i Sverige, oafsedt från hvilken hamn fartygen komma samt hvarifrån lasten forskrifver sig eller hvartihän den är bestämd, i alla hänseenden vid ankomsten, under kvarliggandet och vid afgåendet åtnjuta samma behandling som landets egna fartyg och dessas laddningar.

Med förbehåll af rättighet för vederbörande att uppbära särskilda för lokala behof afsedda afgifter, äro från sjöfarts- och hamnafgifter, lastpenningar och expeditionsavgifter i svenska hamnar spanska fartyg fullständigt befriade, om de från hvilken ort som helst ankomma i barlast och åter utlöpa i barlast, äfvensom när de, kommande från hamn i Sverige, anlöpa en eller flera svenska hamnar för att därstädes antingen lossa hela eller en del af sin last, eller ock intaga ny last eller fyllnadslast, och styrka att de redan erlagt dessa afgifter; hvarjämte spanska fartyg, som af tvingande orsak inlöpa i svensk hamn, därstädes äro befriade från alla hamn- eller sjöfartsavgifter, som uppbäras af staten, därest de orsaker, hvilka gjort det oundgängligt att söka nödhamn, äro giltiga och uppenbara, samt under förutsättning att ingen handelsoperation medelst lastning eller lossning af varor i nödhamnen företages.

Traktatens bestämmelser äro tillämpliga hvarken å den för *kustfarten* eller den för *fisket* gällande ordning.

Spanska fartygs nationalitet, bestyrkes medelst *seglationspass* (real patente de navegacion) och *folkpass* (rol de navegacion).

Storbritannien och Irland. Enligt *handelsstraktaten den 18 mars 1826* och *Kungl. kungörelsen den 26 oktober 1849* äro brittiska fartyg, som till svenska hamnar anlända, berättigade att, vid såväl inkommandet som utgåendet, behandlas på samma sätt som inhemska fartyg i anseende till skepps- och hamnumgälder samt andra afgifter till kronan, städer eller enskilda inrättningar af hvilken beskaffenhet som helst.

På grund af *Kungl. kungörelsen den 15 augusti 1854* må, så länge *kustfarten* mellan brittiska hamnar fortfar att för svenska fartyg vara fri och obehindrad, jämväl brittiska fartyg sådan fart mellan svenska hamnar idka.

Jämlikt *Kungl. kungörelsen den 2 oktober 1874* må ock, så länge *kustfarten* mellan hamnar i brittiska besittningen *Canada* lämnas för svenska fartyg fri och obehindrad, canadiska fartyg idka sådan fart mellan svenska hamnar.

Nationaliteten af fartyg och laddningar, som under brittisk flagga till svensk hamn ankomma, skall, jämlikt *Kungl. bref den 23 maj 1828*, anses tillförlitligen styrkt endast genom brittiske konsulns eller vice konsulns på stället i berörda afseende utfärdade *certifikat*.

Tyska riket. Enligt *handels- och sjöfartstraktaten den 2 maj 1911* gäller följande:

Undersåtar, tillhörande Tyska riket, skola, såframt icke genom denna traktat undantag göras, inom svenskt område i afseende å handel, sjöfart och andra näringar åtnjuta samma privilegier, befrielser och förmåner af alla slag, hvilka tillkomma eller framdeles tillerkännas Sveriges egna undersåtar.

Tyska fartyg och deras last skola i Sverige åtnjuta fullkomligt samma behandling som Sveriges egna fartyg och dessas last, oafsedt hvarifrån fartygen afgått eller hvarthän de äro destinerade, och oafsedt hvarifrån lasten förskrifver sig eller hvarthän den är bestämd.

Hvarje företrädesrättighet och befrielse, som i detta hänseende kan komma att af Sverige medgifvas en tredje makt, skola samtligt och ovillkorligen jämväl tillerkännas Tyska riket.

Från förestående bestämmelser göres undantag beträffande de särskilda förmåner, hvilka nu må vara eller framdeles kunna blifva medgifna alstren af den inhemska fiskerinäringen i Sverige.

Förestående bestämmelser gälla tillsviðare äfven för kustfarten.

Fartygs nationalitet skall erkännas på grund af de handlingar och bevis, som av vederbörande myndigheter i Tyska riket blifvit för befälhavare, fartygsredare eller skeppare utfärdade.

Tyska fartyg, som inkomma till svensk hamn för att där allenast komplettera sin last eller lossa en del af densamma, må, under förutsättning att de rätta sig efter de i Sverige gällande lagar och föreskrifter, behålla ombord den del av lasten, som är bestämd till annan hamn eller till annat land, och återutföra densamma utan att för denna del af lasten behöfva erlägga någon afgift utom bevakningsafgifter; och må dessa afgifter uppbäras allenast efter den för svensk eller i Sverige mest gynnad nations sjöfart bestämda lägsta taxan.

Fullständigt befriade från fartygsumgälder och expeditonsafgifter i Sveriges hamnar äro:

1. fartyg, som från någon ort, hvilken det vara må, inkomma i barlast och i barlast åter utgå;
2. fartyg, som komma från någon svensk hamn till en eller flera hamnar inom Sverige samt kunna styrka, att de i annan svensk hamn redan erlagt ifrågavarande afgifter;
3. fartyg, som frivilligt eller af tvingande orsaker inkommit i en hamn med last och därifrån åter utlöpa utan att hafva företagit någon som helst handelsoperation.

Denna befrielse skall icke gälla fyr- och båkafgifter, lotspengar, bogserings-, karantäns- och andra på fartyget hvilande afgifter, hvilka svenska och i Sverige mest gynnad nations fartyg hafva att i lika mån erlägga såsom godtgörelse för trafiken tjänande handräckningar och anordningar.

I händelse fartyg af tvingande orsaker inlöper i en hamn, skola icke såsom handelsoperationer anses: i och för reparation af fartyget verkställd lossning och återinlastning av varor; öfverflyttande af last till ett annat fartyg, i händelse af det förra fartygets sjöoduglighet; nödiga inköp af proviant för besättningen; samt försäljning af sjöskadade varor efter därtill af tullförvaltningen lämnadt tillstånd.

Fartygsbefälhafvare och fartyg, hvilka tillhöra Tyska riket, skola äga att befara alla naturliga och konstgjorda vattenvägar inom Sveriges områden under enahanda villkor som den i Sverige mest gynnade nations fartygsbefälhafvare och fartyg.

Afgifterna för fartyg och last skola uppbäras till samma belopp som för svenska fartyg och svensk last.

Tyska fartygs nationalitet bestyrkes medelst skeppscertifikat;

dock att, enligt *Kungl. bref den 27 maj 1896*, därest tyskt fartyg icke är försedt med vederbörligt skeppscertifikat, såsom giltig nationalitetshandling må erkännas *utdrag af skeppscertifikatet*, affattadt i enlighet med visst formulär (amtlich beglaubigter Auszug aus dem Schiffscertifikate).

Österrike och Ungern. Jämlikt *traktat af den 3 november 1873* skola österrikiska och ungerska fartyg i svenska hamnar åtnjuta samma behandling som inhemska dock utan att vara berättigade till kustfarts idkande i Sverige.

Österrikiska och ungerska fartygs nationalitet bestyrkes genom tre handlingar, benämnda *giornale di navigazione, ruolo d'equipaggio* och *contratto d'ingaggio*.

Enligt § 3 af *Kungl. förordningen med tulltaxa för inkommande varor den 9 juni 1911* är vara, som införes med främmande lands fartyg, såvidt icke särskildt annorlunda stadgas, ej underkastad högre *tullavgift* än enahanda vara, då den inkommer med svenskt fartyg.

Genom *Kungl. kungörelsen den 18 september 1874* är förordnadt, att *varuutförsel* må äga rum med främmande nationers fartyg från *insjöar, floder och kanaler*, under villkor att utförseln sker direkt till utrikes ort och att fartygen vid vederbörlig tullkammare utklarera; dock att härigenom ingen förändring skall äga rum i de bestämmelser, som angående fart med utländska fartyg från en till annan inrikes ort äro gällande.

Med de här ovan omförmälda undantag för *belgiska, danska, italienska, kinesiska, nederländska, rumäniska, Storbritanniens och Irlands* samt *tyska*, är rättighet att idka *kustfart* mellan svenska hamnar i allmänhet icke medgifven främmande länders fartyg.

Enligt *Kungl. förordningen den 12 november 1880* angående *skeppsmätning* samt *Kungl. kungörelsen den 18 maj 1894* angående *vissa ändringar i nämnda förordning* är föreskrifvet, att alla fartyg, som i följd af sitt byggnadssätt kunna begagnas i handel och fraktfart, under hvilken sistnämnda äfven räknas förandet af passagerare, skola mätas i öfverensstämmelse med bestämmelserna i sagda författningar; varande dock från denna ovillkorliga mätningsskyldighet undantagna fartyg, hvilkas dräktighet icke öfverstiger 10 tons, fartyg, som äro afsedda för fiske och för sådant ändamål uteslutande användas, kronans bevärade och obevärade fartyg samt fartyg tillhörande främmande nation, med hvilken öfverenskommelse träffats om ömsesidigt erkännande af fartygens inhemska mätbref, så länge sådan öfverenskommelse äger gällande kraft.

Med tillämpning af nu åberopade bestämmelser äro från *ommätning* här i riket befriade: Amerikas förenta staters, argentinska, belgiska, chilenska, danska, franska, grekiska, italienska, japanska, nederländska, norska, ryska och finska, spanska, Storbritanniens och Ir-

lands, tyska samt österrikiska och ungerska fartyg; och skall i afseende å tillgodonjutandet af omförmälda befrielse iakttagas beträffande:

Amerikas förenta staters fartyg:

a) med mätbref, utfärdade i hemlandet före den 1 april 1895:

att Amerikas förenta staters *segelfartyg*, försedda med nationella mätbref, utfärdade efter den 31 december 1864, äro befriade från ommätning i svenska hamnar, hvaremot Förenta staternas *ångfartyg*, försedda med sådana efter den 11 augusti 1882 utfärdade mätbref, äro underkastade en partiell ommätning för bestämmande af afdraget för maskinrummet enligt den i Sverige antagna grund; dock att fartyg, som ankommer till svensk hamn, försedt med nationellt mätbref, skall äga tillgodonjuta afgiftsfrihet för sådana i fartygets nettodräktighet inräknade rum, som enligt här i riket gällande bestämmelser äro afgiftsfria, samt att, därest fartyget är försedt med i Förenta staterna utfärdadt appendix, upptagande rymden af dessa rum, detta appendix skall ligga till grund för afdragen, men i annat fall, på befälhafvarens anhållan, partiell ommätning ske af de rum, för hvilka afgiftsfrihet sålunda blifvit medgifven; skolande kostnaderna för den partiella ommätningen gäldas enligt bestämmelsen i Kungl. förordningen angående skeppsmätning den 12 november 1880 samt beräknas endast för de verkliga uppmätta rummen;

b) med mätbref, utfärdade i hemlandet efter den 31 mars 1895;

att *segelfartyg*, försedda med nationella registreringscertifikat, utfärdade efter den 31 mars 1895, hvilka ankomma till svensk hamn, skola därstädes vara befriade från ommätning, och den nettodräktighet, fartygen enligt nämnda certifikat äga, läggas till grund för beräkningen av umgälderna;

att Förenta staternas *ångfartyg*, försedda med nationella registreringscertifikat, utfärdade efter den 31 mars 1895, skola i svenska hamnar vara underkastade en partiell ommätning för bestämmande af afdraget för maskinrummet enligt den i Sverige antagna grund; samt

att, då partiell ommätning ifrågakommer, afgiften för densamma skall beräknas enligt de i Sverige gällande bestämmelser, men dock endast för de verkliga uppmätta rummen;

skolande likväl, för den händelse i appendix till ett Förenta staterna tillhörande ångfartygs nationella registreringscertifikat, nettodräktigheten finnes beräknad i enlighet med de i Sverige gällande bestämmelser angående ångfartygs mätning, fartyget vara befriadt från ommätning i svenska hamnar och den sålunda angifna nettodräktigheten läggas till grund för beräkningen af umgälderna.

Argentinska fartyg:

att argentinska *fartyg*, för att åtnjuta befrielse från ommätning i svenska hamnar, skola vara försedda med nationella mätbref, utfärdade efter den 1 januari 1877.

Belgiska fartyg:

att belgiska *segelfartyg*, mätta efter den moorsomska metoden, skola i svenska hamnar icke vara underkastade någon ommätning

utan den i fartygens måtbref angifna nettodräktighet anses lika med de inhemska fartygens nettodräktighet;

att samma frihet från ommätning tillkommer belgiska *ångfartyg* med det förbehåll, att vid beräkningen af nettodräktigheten tillämpas de regler för afdrag, hvilka i Sverige äro gällande för inhemska fartyg, därvid afdragen skola så mycket som möjligt beräknas efter de i måtbrefven angifna siffror och intet rum skall underkastas ommätning, hvars innebåll finnes angifvet i måtbrefvet;

att, i händelse belgiska *ångfartyg* äro försedda med nationella måtbref, utvisande nettodräktigheten enligt de i Kungl. förordningen den 18 maj 1894 fastställda regler, denna nettodräktighet skall, utan någon beräkning eller något afdrag, anses utgöra den lagliga svenska dräktigheten; samt

att de belgiska måtbref, på hvilka förestående bestämmelser äro tillämpliga, utgöras af sådana, som af vederbörande myndigheter utfärdats efter ingången af år 1884;

dock att i svenska hamnar umgälder för belgiskt *fartyg*, hvars nationella måtbref är försedt med uppgift å de rum, hvilka icke inbegripits i bruttodräktigheten, samt å dessas storlek, skola beräknas, efter den i måtbrefvet upptagna nettodräktigheten med tillägg af den å samma handling antecknade rymden af öppna, i bruttodräktigheten icke inberäknade rum.

Chilenska fartyg:

att chilenska *fartyg*, för att åtnjuta befrielse från ommätning i svensk hamn, skola vara försedda med mätningcertifikat, utfärdade i deras hemland af vederbörande myndighet efter den 31 december 1874; skolande den nettodräktighet, fartyget enligt nämnda certifikat äger, läggas till grund för beräkningen af umgälder här i riket.

Danska fartyg:

att danska *segelfartyg*, försedda med nationella måtbref eller nationalitets- och registreringscertifikat, utfärdade efter den 31 mars 1895, hvilka ankomma till svensk hamn, skola därstädes vara befriade från ommätning, och den afgiftspliktiga dräktighet, fartygen enligt nämnda måtbref äga, läggas till grund för beräkningen af umgälderna;

att danska *ångfartyg*, försedda med nationella måtbref eller nationalitets- och registreringscertifikat, utfärdade efter den 31 mars 1895, skola vara befriade från ommätning i svenska hamnar, och den nettodräktighet, som i måtbrefvet eller certifikatet finnes angifven under rubriken »German Rule», läggas till grund för beräkningen af umgälderna i Sveriges hamnar, dock att, för den händelse nettodräktigheten icke finnes angifven enligt nyss anförda regel, fartyget skall underkastas en partiell ommätning för bestämmande af afdraget för maskinrummet enligt de i Sverige gällande grunder;

att, när partiell ommätning ifrågakommer, afgiften skall beräknas enligt de här i riket gällande bestämmelser, men dock endast för de verkligen uppmätta rummen; samt

att i afseende å erkännande här i riket af måtbref, utfärdade för danska fartyg i deras hemland före den 1 april 1895, skall gälla:

1) att danska *segelfartyg*, försedda med sådana mätbref, utfärdade efter den 30 september 1867, äfvensom danska *ångfartyg*, försedda med dylika mätbref, utfärdade efter den 30 september 1878, äro befriade från ommätning, hvarvid dock beträffande ångfartyg skall gälla, att den nettodräktighet, som i mätbrefvet finnes angifven under rubriken »German Rule», skall läggas till grund för beräkningen af umgälderna i Sveriges hamnar;

2) att danska *ångfartyg*, som äro försedda med nationella mätbref, utfärdade efter den 30 september 1867 men före den 1 oktober 1878, skola i svenska hamnar vara underkastade en partiell ommätning för bestämmande af afdraget för maskinrummet enligt den i Sverige gällande grund; samt

3) att, när partiell ommätning ifrågakommer, afgiften skall beräknas enligt de här i riket gällande bestämmelser, men dock endast för de verkligen uppmätta rummen.

Franska fartyg:

att franska *segelfartyg* äro befriade från ommätning i svenska hamnar, därest de äro försedda med nationella mätbref, utfärdade efter den 30 juni 1873;

hvaremot franska *ångfartyg*, försedda med sådana mätbref, äro underkastade en partiell ommätning för bestämmande af afdraget för maskinrummet enligt den i Sverige gällande grund, dock att från ommätning skola vara befriade de franska *ångfartyg*, för hvilka den i art. 20 af *dekretet den 24 maj 1873* omnämnda öfvergångsbestämmelsen ej blifvit tagen i anspråk; skolande afgiften för den partiella ommätningen beräknas enligt de här i riket gällande bestämmelser, men dock endast för de verkligen uppmätta rummen.

Grekiska fartyg:

att grekiska *segelfartyg*, försedda med nationella mätbref, utfärdade efter den 30 juni 1878, hvilka ankomma till svensk hamn, skola vara befriade från ommätning, och den afgiftspliktiga dräktighet, fartyget enligt nämnda mätbref äger, läggas till grund för beräkningen af umgälderna i svenska hamnar, såvida icke fartygets ägare eller befälhafvare, för nedsättning af fartygets afgiftspliktiga dräktighet, begär en partiell ommätning af de rum, för hvilka afdrag medgifves enligt de i Sverige gällande bestämmelser;

att grekiska *ångfartyg*, försedda med nationella mätbref, utfärdade efter den 30 juni 1878, skola i svenska hamnar vara underkastade en partiell ommätning för bestämmande af afdraget för maskinrummet enligt den i Sverige antagna grund; skolande likväl, för den händelse i ett grekiskt ångfartygs mätbref fartygets nettodräktighet finnes uträknad enligt den s. k. tyska regeln, till grund för beräkningen af umgälderna i svenska hamnar läggas den sålunda angifna nettodräktigheten med afdrag af de rum, för hvilka afdrag medgifves i Sverige;

att ofvannämnda partiella ommätning skall inskränkas till det allra nödvändigaste och icke omfatta de rum, vilkas innehåll finnas angifna i mätbrefvet; samt

att den partiella ommätningen skall verkställas utan någon afgift för fartyget.

Italienska fartyg:

att italienska *segelfartyg*, försedda med nationella mätbref, utfärdade efter den 30 juni 1873, hvilka ankomma till svensk hamn, skola vara befriade från ommätning, och den afgiftspliktiga dräktighet, fartygen enligt nämnda mätbref äga, skall läggas till grund för beräkningen af umgälderna i den svenska hamnen, såvida icke fartygets befälhavare, för nedsättning af fartygets afgiftspliktiga dräktighet, begär en partiell ommätning af de rum, för hvilka afdrag medgifves enligt de i Sverige gällande bestämmelser;

att italienska *ångfartyg*, försedda med mätbref utfärdade efter den 30 juni 1883, skola i svenska hamnar vara underkastade en partiell ommätning för bestämmande af afdraget för maskinrummet enligt den i Sverige antagna grund; skolande likväl, för den händelse i ett italienskt ångfartygs mätbref fartygets nettodräktighet finnes uträknad enligt den s. k. tyska regeln, till grund för beräkningen af umgälderna i de svenska hamnarna läggas den sålunda angifna nettodräktigheten med afdrag af de rum, för hvilka afdrag medgifves i Sverige;

att ofvannämnda partiella ommätning skall inskränkas till det allra nödvändigaste och icke omfatta de rum, hvilkas innehåll finnas angifna i mätbrefvet;

att, där partiell ommätning ifrågakommer, afgiften skall beräknas efter de här i riket gällande bestämmelser, men endast för de verkliga uppmätta rummen; samt

att, för den händelse italienska segel- och ångfartyg äro försedda med särskilda mätbref, utfärdade af de italienska myndigheterna i enlighet med de i Sverige gällande bestämmelser angående skeppsmätning, dessa särskilda mätbref skola läggas till grund för beräkningen af på samma fartyg hvilande umgälder i de svenska hamnarna.

Japanska fartyg:

att japanska *segelfartyg*, försedda med mätbref, utfärdade i Japan efter den 1 juli 1884, skola, då de ankomma till svensk hamn, likaledes vara befriade från ommätning och den afgiftspliktiga dräktighet, som uppgifvits i nämnda mätbref, läggas till grund för beräkningen af umgälderna i den svenska hamnen, såvida icke fartygets befälhavare, för nedsättning af fartygets afgiftspliktiga dräktighet, begär en partiell ommätning af de rum, för hvilka afdrag medgifves i Sverige men icke enligt i Japan gällande bestämmelser; skolande ommätningen inskränkas till de rum, hvilka icke finnas angifna i det nationella mätbrefvet;

att japanska *ångfartyg*, försedda med mätbref, utfärdade i Japan efter den 1 juli 1884, skola i svenska hamnar vara underkastade en partiell ommätning för bestämmande af afdraget för maskinrummet enligt den i Sverige antagna grund; med rätt för fartygets befälhavare att, för nedsättning af fartygets afgiftspliktiga dräktighet, begära en partiell ommätning af de rum, för hvilka afdrag medgifves i Sverige men icke enligt de i Japan gällande bestäm-

meler; skolande likväl ommätningen inskränkas till de rum, hvilka icke finnas angifna i det nationella mätbrevet; samt

att befrielse från ommätning medgifves japanska fartyg, försedda med mätbref, utvisande maskinrummets verkliga bruttomått enligt den tyska regeln.

Nederländska fartyg:

att nederländska *segelfartyg*, försedda med nationella mätbref, utfärdade efter den 31 december 1875, samt nederländska *ångfartyg*, försedda med enahanda mätbref, i hvilka nettodräktigheten finnes uträknad enligt den s. k. tyska regeln, äro i svenska hamnar befriade från ommätning;

hvaremot nederländska *ångfartyg*, som äro försedda med nationella mätbref, utfärdade efter den 31 december 1875, i hvilka nettodräktigheten finnes uträknad enligt den s. k. Donauregeln, skola vara underkastade en förhöjning af tre procent af nämnda dräktighet, därest icke fartygets ägare eller befälhafvare i stället begär att få nettodräktigheten bestämd enligt den i Sverige antagna grund; skolande afgiften för den partiella ommätningen beräknas enligt de här i riket gällande bestämmelser, men dock endast för de verkliga uppmätta rummen.

Norska fartyg:

att norska *fartyg*, försedda med mätbref, utfärdade i Norge efter ingången af april månad 1876 och före den 1 oktober 1893, tillgodonjuta den frihet från ommätning, som genom *Kungl. general-tullstyrelsens kungörelse den 31 mars 1882* dem tillförsäkrats;

att norskt *segelfartyg*, försedt med mätbref, utfärdadt i Norge efter den 30 september 1893, väl skall vara befriadt från ommätning i svensk hamn, men till grund för beräkningen af umgälderna därstädes läggas, förutom den afgiftspliktiga dräktighet fartyget enligt nämnda mätbref äger, jämval det tontal, som enligt i samma mätbref förekommande uppgifter må hafva från fartygets bruttodräktighet afdragits för rum, för hvilka sådant afdrag enligt gällande svenska skeppsmättningsförfattningar icke äger rum;

att norskt *ångfartyg*, som är försedt med mätbref, utfärdadt efter den 30 september 1893, och anländer till svensk hamn, skall vara underkastadt en partiell ommätning för bestämmandet af afdraget för rum för drifkraften enligt den i Sverige antagna grund samt till fartygets därvid befunna dräktighet läggas det tontal, som enligt nämnda mätbref blifvit från bruttodräktigheten afdraget från öfriga rum, för hvilka sådant afdrag enligt gällande svenska skeppsmättningsförfattningar icke äger rum;

att i Norge utfärdade appendixmätbref för norska fartyg skola läggas till grund för beräkning af fartygens umgälder i svenska hamnar, då de äro utfärdade i enlighet med vissa i *Kungl. general-tullstyrelsens kungörelse den 6 augusti 1908* närmare angifna föreskrifter; samt

att, när partiell ommätning ifrågakommer, afgiften för densamma

skall beräknas enligt de här i riket gällande bestämmelser, men dock endast för de verkliga uppmätta rummen.

Ryska och finska fartyg:

att ryska fartyg (här i inbegripna de, som äro uppförda å finska fartygsregistret), försedda med mätbref enligt moorsomska metoden, skola i svenska hamnar icke vara underkastade någon ommätning för erläggande af skeppsafgifter, hvilka skola beräknas efter nettodräktigheten;

att, enär de svenska bestämmelserna icke stå i fullständig öfverensstämmelse med bestämmelserna i den ryska förordningen, här i inbegripen jämväl den särskilda finska förordningen, fartyg under rysk flagga i svenska hamnar icke skola äga rätt att åtnjuta andra afdrag än som medgifvas enligt de i Sverige gällande bestämmelser, hvaremot de skola äga rätt att fordra, att nettodräktigheten beräknas på grundval af de i de nationella mätbrefven eller i bihangen till desamma angifna siffror enligt den förordning, som är gällande i Sverige; samt

att, därest ett rum, för hvilket afdrag är medgifvet eller hvilket bort inberäknas i nettodräktigheten enligt i Sverige gällande lagar, icke är uppfördt i det ryska mätbrefvet eller i bihanget till desamma, detta rum skall undergå ommätning och afgiften härför beräknas enligt de i Sverige gällande bestämmelser, dock endast för de verkliga uppmätta rummen.

Spanska fartyg:

att spanska *segelfartyg*, försedda med nationella mätbref, utfärdade efter den 31 december 1875, äro befriade från ommätning i svenska hamnar; samt

hvaremot spanska *ångfartyg*, försedda med sådana mätbref, äro underkastade en partiell ommätning till bestämmande af afdraget för maskinrum, därest de icke jämväl äro försedda med särskilda mätbref för Sverige, i hvilka nämnda afdrag finnes uträknadt enligt den i Sverige antagna grund; skolande afgiften för denna partiella ommätning beräknas enligt de här i riket gällande bestämmelser, men dock endast för verkliga uppmätta rum.

Storbritanniens och Irlands fartyg:

att brittiska *segelfartyg*, försedda med nationella mätbref, utfärdade efter den 30 april 1855, äro befriade från ommätning i svenska hamnar; samt

att brittiskt *ångfartyg*, hvilket, på grund af den genom *Kungl. generaltullstyrelsens kungörelse den 11 september 1882* kungjorda öfverenskommelse om ömsesidigt erkännande af svenska och brittiska fartygs i deras hemland utfärdade mätbref, här i riket undergått partiell ommätning för bestämmande af afdraget för drifkraften, skall, såvida fartyget fortfarande är försedt med samma nationella mätbref oförändradt, som det vid berörda mätning innehade, i svensk hamn fortfarande vara befriadt från ommätning;

hvaremot annat brittiskt *ångfartyg*, som är försedt med nationellt mätbref, utfärdadt efter den 30 april 1855, skall i svensk hamn vara

underkastadt en partiell ommätning för bestämmande, enligt den i Sverige antagna grund, ej mindre af bruttodräktigheten af rummen ofvan mätningsdäcket, än äfven af afdraget för maskinrummet och för öfriga såväl öfver som under mätningsdäcket belägna rum, för hvilka afgiftsfrihet i Sverige är medgifven.

Tyska fartyg:

I svenska hamnar erkännas utan ommätning tyska segelfartygs nationella mätbref och de för tyska ångfartyg utfärdade appendixmätbref (Specialausweise) rörande nettodräktigheten enligt svenska mätningsföreskrifter.

Är ångfartyg icke försedt med sådant appendixmätbref, skola för utrönande af den nettodräktighet, som skall läggas till grund för beräkningen af skeppsumgälderna, afdragen för maskin-, ångpanne- och kolrum bestämmas genom ommätning af dessa rum i enlighet med svenska mätningsföreskrifter. Öfriga erforderliga uppgifter skola däremot tagas från det tyska mätbrefvet.

Alla erforderliga ommätningar skola inskränkas till det nödvändigaste. Afgifterna för dessa mätningar beräknas endast för de verkliga ommätta rummen.

Österrikiska och ungerska fartyg:

att österrikiska och ungerska *segelfartyg*, försedda med nationella mätbref, utfärdade efter den 31 augusti 1871, ävensom *österrikiska ångfartyg*, försedda med nationella mätbref, utfärdade i öfverensstämmelse med den österrikiska lagen den 15 maj 1871, samt *ungerska ångfartyg*, försedda med nationella mätbref, utfärdade i öfverensstämmelse med lag XVI af 1871 och hvaruti fartygets nettodräktighet finnes uträknad efter den s. k. tyska regeln, äro befriade från ommätning i svensk hamn;

hvaremot *österrikiska ångfartyg*, försedda med mätbref, utfärdade i öfverensstämmelse med österrikiska handelsministeriets förordningar den 1 december 1882 och den 24 januari 1883, ävensom *ungerska ångfartyg*, försedda med mätbref, utfärdade i öfverensstämmelse med ungerska handelsministeriets förordning den 10 januari 1883, äro i svenska hamnar underkastade en partiell ommätning för bestämmande af afdraget för maskinrummet enligt den i Sverige antagna grund; skolande, när partiell ommätning ifrågakommer, afgiften beräknas enligt här i riket gällande bestämmelser, men dock endast för de verkliga uppmätta rummen.

Hvilket kommerskollegium, enligt föreskrifterna i Kungl. Maj:ts nådiga bref den 6 juli 1833 och den 10 december 1844, skolat härigenom till allmän kännedom meddela. Stockholm den 7 maj 1912.

Alfr. Lagerheim.

Einar Modig.

Daniel Gadd.

Kungl. Maj:ts och Rikets Kommerskollegii kungörelse angående de förmåner i fråga om skeppsmätning, som på grund af traktater eller särskilda öfverenskommelser tillkomma svenska fartyg i främmande länders hamnar; gifven i Stockholm den 7 maj 1912.

Kungl. Maj:ts och Rikets Kommerskollegium gör veterligt: att, på grund af traktater eller särskilda öfverenskommelser, följande särskilda förmåner i fråga om skeppsmätning tillkomma svenska fartyg i nedannämnda länders hamnar, nämligen:

Amerikas förenta stater. Svenska fartyg, hvilka ankomma till Förenta staterna, skola anses äga den dräktighet, som finnes angifven i deras registreringscertifikat eller andra nationalitetshandlingar, och skola dessa fartyg, försedda med nyssnämnda handlingar, vara befriade från ommätning i Förenta staternas hamnar, hvarjämte svenska ångfartyg, hvilka äro försedda med ett appendix, utvisande deras mätning enligt den så kallade engelska regeln, skola anses äga den i detta appendix angifna dräktigheten och vara befriade från ommätning.

Argentinska republiken. Svenska fartyg försedda med mätbref, utfärdade i Sverige efter den 31 mars 1875, och ankomna till hamn inom argentinska republiken, äro befriade från ommätning, och skall den afgiftspliktiga dräktighet, fartygen enligt nämnda mätbref äga, läggas till grund för beräkningen af umgälderna i hamnen. När i bihanget till svenskt ångfartygs mätbref finnes uppgift om fartygets nettodräktighet efter den s. k. Donauregeln, lägges nämnda uppgift till grund för beräkningen af fartygets afgiftspliktiga nettodräktighet i argentinska republikens hamnar.

Belgien. Svenska *segelfartyg*, mätta efter den moorsomska metoden, skola i belgiska hamnar icke vara underkastade någon ommätning; utan den i fartygens mätbref angifna nettodräktigheten anses lika med de inhemska fartygens nettodräktighet.

Samma frihet från ommätning tillkommer även svenska *ångfartyg*, med det förbehåll, att vid beräkningen af nettodräktigheten tillämpas de regler för afdrag, hvilka i Belgien gälla för inhemska fartyg, därvid afdragen skola så mycket som möjligt beräknas efter de i mätbrefven angifna siffror, och att intet rum skall underkastas ommätning, hvars innehåll finnes angivet i berörda mätbref.

I händelse i bihanget till svenska ångfartygs mätbref nettodräktigheten finnes officiellt angifven enligt de i Belgien antagna regler, skall denna nettodräktighet, utan någon beräkning eller något afdrag, anses utgöra den lagliga belgiska nettodräktigheten.

De mätbref, på hvilka förestående bestämmelser äro tillämpliga, utgöras af sådana, som utfärdats *efter den 30 juni 1894*, skolande svenska fartyg, försedda med mätbref efter den moorsomska metoden, utfärdade efter den 1 april 1881 men *före den 1 juli 1894*, i belgiska

hamnar fortfarande behandlas i enlighet med bestämmelserna i generaltullstyrelsens kungörelse den 18 februari 1884, hvadan alltså dessa fartyg vid ankomsten till belgiska hamnar äro, för beräkning af skeppsumgälder, icke underkastade ommätning, utan skall den i skeppshandlingarna angifna afgiftspliktiga dräktighet anses såsom lika med inhemska fartygs afgiftspliktiga dräktighet.

Tillika gäller att svenska fartyg, som anlöpa belgisk hamn, skola vara befriade från ommätning, därest de handlingar, som åtfölja fartygen, bland annat angifva de öppna öfverbyggnadernas dräktighet, hvilken i sådant fall kommer att frändragas den i fartygets måtbref angifna bruttodräktigheten.

Chile. Svenska fartyg, hvilka äro försedda med måtbref, utfärdade i Sverige efter den 31 mars 1875, äro befriade från ommätning i republiken Chile.

Danmark. För svenska *segelfartyg* beräknas afgifterna i danska hamnar efter den i måtbrevet angifna nettodräktigheten.

Hvad svenska *ångfartyg* angår, skall, då »German Rule» är gällande i Sverige, afdraget för drifkraften bestämmas genom ommätning efter »British Rule», därest begäran därom framställes, men skola eljest afgifterna beräknas efter den i den nationella mätningshandlingen angifna nettodräktigheten, dock att, för den händelse i appendix till det svenska måtbrevet fartygets nettodräktighet finnes upptagen efter »British Rule», denna dräktighet skall tillerkännas giltighet.

När partiell ommätning ifrågakommer, skall afgiften beräknas enligt de i landet gällande bestämmelser, men dock endast för de verkliga uppmätta rummen.

Frankrike. Svenska *segelfartyg*, försedda med måtbref, utfärdade i Sverige efter den 31 mars 1875, hvilka ankomma till fransk hamn, äro befriade från ommätning, och skall den afgiftspliktiga dräktighet, fartygen enligt nämnda måtbref äga, läggas till grund för beräkningen af umgälderna i hamnen.

Svenska *ångfartyg*, försedda med måtbref, utfärdade i Sverige efter den 31 mars 1881, skola likaledes vara befriade från ommätning i franska hamnar, därest icke fartygets ägare eller befälhafvare begär att, för nedsättning af fartygets afgiftspliktiga dräktighet, afdrag för maskinrummet må beräknas enligt den i Frankrike antagna grund, dock att, för den händelse i bihanget till en svensk ångbåts måtbref fartygets nettodräktighet finnes uträknad enligt den s. k. engelska regeln, den sålunda angifna dräktigheten skall läggas till grund för beräkningen af umgälderna i Frankrikes hamnar.

Afgiften för partiell ommätning skall beräknas enligt de i landet gällande bestämmelser, men dock endast för de verkliga uppmätta rummen.

Grekland. Svenska *segelfartyg*, försedda med måtbref, utfärdade i Sverige efter den 1 juli 1894, hvilka ankomma till grekisk hamn, skola vara befriade från ommätning, och till grund för beräkningen af umgälderna i de grekiska hamnarna skall läggas den afgiftspliktiga dräktighet, fartygen enligt nämnda måtbref äga med tillägg af de rum,

för hvilka afdrag icke medgifves enligt de i Grekland gällande bestämmelser, och hvilket tillägg skall beräknas efter de i måtbrefvet angifna siffror.

Svenska *ångfartyg*, försedda med måtbref, utfärdade i Sverige efter den 1 juli 1894, skola vara befriade från ommätning i Greklands hamnar, därest icke fartygets ägare eller befälhafvare begär att, för nedsättning af fartygets afgiftspliktiga dräktighet, afdrag för maskinrummet må beräknas enligt den i Grekland antagna grund.

För den händelse likväl, att i bihanget till ett svenskt ångfartygs måtbref fartygets nettodräktighet finnes uträknad enligt den s. k. Donauregeln, skall till grund för beräkningen af umgälderna i Greklands hamnar läggas den sålunda angifna nettodräktigheten med tillägg af de rum, för hvilka afdrag icke medgifves enligt de grekiska bestämmelserna, och hvilket tillägg skall beräknas efter de i måtbrefvet angifna siffror.

Ofvannämnda partiella ommätning skall inskränkas till det allra nödvändigaste och skall icke omfatta de rum, hvilkas innehåll finnas angifna i måtbrefvet.

Den partiella ommätningen skall verkställas utan någon afgift för fartyget.

Hvad angår svenska fartyg, försedda med måtbref, utfärdade före den 1 juli 1894, har grekiska regeringen förklarar hinder icke möta mot att ett år 1881 träffadt aftal fortfarande må på dem tillämpas. Beträffande dessa fartyg gäller alltså följande:

Segelfartyg, försedda med måtbref, utfärdade i Sverige efter den 31 mars 1875, hvilka ankomma till grekisk hamn, äro befriade från ommätning, och skall den afgiftspliktiga dräktighet, fartygen enligt nämnda måtbref äga, läggas till grund för beräkningen af umgälderna i hamnen. *Ångfartyg*, försedda med måtbref, utfärdade i Sverige efter den 31 mars 1881, äro likaledes befriade från ommätning i Greklands hamnar, därest icke fartygets ägare eller befälhafvare begär att, för nedsättning af fartygets afgiftspliktiga dräktighet, afdrag för maskinrummet må beräknas enligt den i Grekland antagna grund, hvilket verkställes utan någon afgift för fartyget; skoland, för den händelse likväl att i bihanget till en svensk ångbåts måtbref fartygets nettodräktighet finnes uträknad enligt den s. k. Donauregeln, den sålunda angifna dräktigheten läggas till grund för beräkningen af umgälderna i Greklands hamnar.

Italien. Svenska *segelfartyg*, försedda med måtbref, utfärdade i Sverige efter den 1 juli 1894, hvilka ankomma till italiensk hamn, skola vara befriade från ommätning, och till grund för beräkningen af umgälderna i de italienska hamnarna skall läggas den afgiftspliktiga dräktighet, fartygen enligt nämnda måtbref äga, med tillägg af de rum, för hvilka afdrag icke medgifves enligt de i Italien gällande bestämmelser, och hvilket tillägg skall beräknas efter de i måtbrefvet angifna siffror.

Svenska *ångfartyg*, försedda med måtbref, utfärdade i Sverige efter den 1 juli 1894, skola vara befriade från ommätning i Italiens hamnar,

därest icke fartygets ägare eller befälhafvare begär att, för nedsättning af fartygets afgiftspliktiga dräktighet, afdrag för maskinrummet må beräknas enligt den i Italien antagna grund.

För den händelse likväl, att i bihanget till ett svenskt ångfartygs måtbref fartygets nettodräktighet finnes uträknad enligt den s. k. engelska regeln, skall till grund för beräkningen af umgälderna i Italiens hamnar läggas den sålunda angifna nettodräktigheten med tillägg af de rum, för hvilka afdrag icke medgifves enligt de italienska bestämmelserna, och hvilket tillägg skall beräknas efter de i måtbrevet angifna siffror.

Ofvannämnda partiella ommätning skall inskränkas till det allra nödvändigaste och skall icke omfatta de rum, hvilkas innehåll finnas angifna i måtbrevet.

Afgiften för den partiella ommätningen skall beräknas efter de i landet gällande bestämmelser, men endast för de verkliga uppmätta rummen.

För den händelse svenska segel- eller ångfartyg äro försedda med särskilda måtbref, utfärdade af de svenska myndigheterna i enlighet med de i Italien gällande bestämmelser angående skeppsmätning, skola dessa särskilda måtbref läggas till grund för beräkningen af de på nämnda fartyg hvilande umgälderna i de italienska hamnarna.

Hvad angår svenska fartyg, försedda med måtbref, utfärdade före den 1 juli 1894, har italienska regeringen förklaradt, att deklARATIONEN af den 28 mars 1883 fortfarande komme att på dem tillämpas; gällande alltså beträffande dessa fartyg följande:

Segelfartyg, försedda med måtbref, utfärdade i Sverige efter den 31 mars 1875, hvilka ankomma till italiensk hamn, äro befriade från ommätning; och skall den afgiftspliktiga dräktighet, fartygen enligt nämnda måtbref äga, läggas till grund för beräkningen af umgälderna i hamnen.

Ångfartyg, försedda med måtbref, utfärdade i Sverige efter den 31 mars 1881, äro likaledes befriade från ommätning i Italiens hamnar, därest icke fartygets ägare eller befälhafvare begär att, för nedsättning af fartygets afgiftspliktiga dräktighet, afdrag för maskinrummet må beräknas enligt den i Italien antagna grund; dock att, för den händelse att i bihanget till svenskt ångfartygs måtbref fartygets nettodräktighet finnes uträknad efter den s. k. engelska regeln, den sålunda angifna dräktigheten skall läggas till grund för beräkningen af umgälderna i Italiens hamnar.

Afgiften för partiell ommätning skall beräknas enligt de i landet gällande bestämmelser, men dock endast för de verkliga uppmätta rummen.

Japan. Svenska *segelfartyg*, försedda med måtbref, utfärdade i Sverige efter den 31 mars 1875, skola, då de ankomma till japansk hamn, vara befriade från ommätning och skall till grund för beräkningen af umgälderna i den japanska hamnen läggas fartygens afgiftspliktiga dräktighet enligt nämnda måtbref med tillägg af kubikinne-

hållet af de i mätbrevet angifna rum, för hvilka afdrag icke medgifves enligt de i Japan gällande bestämmelser.

Svenska ångfartyg, försedda med mätbref, utfärdade i Sverige efter den 31 mars 1881, skola vara befriade från ommätning i Japans hamnar och skall den afgiftspliktiga dräktighet, fartygen enligt nämnda mätbref äga med tillägg, beräknadt efter mätbrevet, af kubikinnehållet af de rum, för hvilka afdrag icke medgifves i Japan, läggas till grund för beräkningen af umgälderna i japanska hamnar, såvida icke fartygets befälhafvare, för nedsättning af fartygets afgiftspliktiga dräktighet begär, att afdraget för maskinrummet må beräknas enligt den i Japan antagna grund; dock att, för den händelse i bihanget till ett svenskt ångfartygs mätbref fartygets nettodräktighet finnes beräknad enligt den s. k. engelska regeln, den sålunda angifna nettodräktigheten skall läggas till grund för beräkningen af umgälderna i Japans hamnar.

Mexikos förenta stater. Den dräktighet, som finnes angifven i svenska fartygs skeppshandlingar, skall läggas till grund för erläggandet i mexikanska hamnar af de afgifter, som utgå efter tontal.

Nederländerna. Svenska *segelfartyg*, försedda med mätbref, utfärdade i Sverige efter den 31 mars 1875, hvilka ankomma till nederländsk hamn, äro befriade från ommätning, och skall den afgiftspliktiga dräktighet, fartygen enligt nämnda mätbref äga, läggas till grund för beräkningen af umgälderna i hamnen.

Svenska *ångfartyg*, försedda med mätbref, utfärdade i Sverige efter den 31 mars 1881, äro likaledes befriade från ommätning i nederländska hamnar, därest icke fartygets ägare eller befälhafvare begär att, för nedsättning af fartygets afgiftspliktiga dräktighet, afdrag för maskinrummet och för kollärarna må beräknas enligt de bestämmelser, som finnas intagna i artikeln 23 af den nederländska förordningen af den 21 augusti 1875; dock att, för den händelse i bihanget till en svensk ångbåts mätbref fartygets nettodräktighet finnes uträknad enligt den s. k. Donauregeln, den sålunda angifna dräktigheten skall läggas till grund för beräkningen af umgälderna i de nederländska hamnarna.

Afgiften för partiell ommätning skall beräknas enligt de i Nederländerna gällande bestämmelser, men dock endast för de verkliga uppmätta rummen.

Norge. *Segelfartyg*, som äro försedda med nationella mätbref, utfärdade enligt Moorsoms metod, äro i Norge befriade från ommätning, i det beräkningen af afgifter i den norska hamnen kan ske efter den i nämnda mätbref angifna nettodräktighet.

För svenska *ångfartyg*, hvilkas mätbref äro försedda med ett bihang, innehållande afdrag för maskinrummet enligt engelska regeln, beräknas afgifterna i den norska hamnen efter den i bihanget angifna nettodräktigheten. (*Kungl. Norska Regeringens Finants- og Told-Departements cirkulär den 21 september 1893.*)

Ryssland och Finland. Svenska fartyg, mätta efter den moorsomska metoden, skola i ryska rikets hamnar icke vara underkastade någon ommätning för erläggande af skeppsafgifter, hvilka skola be-

räknas efter nettodräktigheten. Enär de svenska bestämmelserna icke stå i fullständig öfverensstämmelse med bestämmelserna i den ryska förordningen, häri inbegripen jämväl den särskilda finska förordningen, skola fartyg under svensk flagga i ryska rikets hamnar icke äga rätt att åtnjuta andra afdrag än som medgifvas enligt de i Ryssland gällande bestämmelser, hvaremot de skola äga rätt att fordra, att nettodräktigheten beräknas på grundval af de i de nationella måtbrefven eller i bihanget till desamma angifna siffror enligt den förordning, som är gällande i Ryssland; dock att, för den händelse i bihanget till svenskt ångfartygs måtbref afdraget för maskinrummet finnes uträknadt enligt den s. k. engelska regeln, tontalet af detta afdrag skall utan ommätning tillerkännas giltighet i ryska rikets hamnar.

Om ett rum, för hvilket afdrag är medgifvet eller hvilket bort inberäknas i nettodräktigheten enligt rysk lag, icke skulle vara uppfördt i det svenska måtbrevet eller i bihanget till detsamma, skall detta rum undergå ommätning; afgiften härför skall beräknas enligt de i Ryssland gällande bestämmelser, dock endast för de verkliga uppmätta rummen.

Spanien. Svenska *segelfartyg*, försedda med måtbref, utfärdade i Sverige efter den 31 mars 1875, hvilka ankomma till hamn i Spanien eller dess kolonier, äro befriade från ommätning, och skall den afgiftspliktiga dräktighet, fartygen enligt nämnda måtbref äga, läggas till grund för beräkningen af umgälderna i hamnen.

Svenska *ångfartyg*, försedda med måtbref, utfärdade i Sverige efter den 31 mars 1881, äro likaledes befriade från ommätning i Spaniens och dess koloniers hamnar, därest icke fartygets ägare eller befälhafvare begär att, för nedsättning af fartygets afgiftspliktiga dräktighet, afdrag för maskinrummet må beräknas enligt den i nämnda rike och dess kolonier antagna grund; dock att, för den händelse att i bihanget till ett svenskt ångfartygs måtbref fartygets nettodräktighet enligt den s. k. Donauregeln finnes angifven, denna dräktighet skall läggas till grund för beräkningen af umgälderna i Spaniens och dess koloniers hamnar.

Afgiften för den partiella ommätningen skall beräknas enligt de i Spanien gällande bestämmelser, men dock endast för verkliga uppmätta rum.

Storbritannien och Irland. Svenska *segelfartyg*, försedda med måtbref, utfärdade i Sverige efter den 31 mars 1875, hvilka ankomma till hamn i brittiska riket, äro befriade från ommätning, och skall den afgiftspliktiga dräktighet, fartygen enligt nämnda måtbref äga, läggas till grund för beräkningen af umgälderna i hamnen.

Svenska *ångfartyg*, försedda med måtbref, utfärdade i Sverige efter den 31 mars 1881, äro likaledes befriade från ommätning i brittiska rikets hamnar, därest icke fartygets ägare eller befälhafvare begär att, för nedsättning af fartygets afgiftspliktiga dräktighet, afdrag för maskinrummet må beräknas enligt den i nämnda rike antagna grund, dock att, för den händelse i bihanget till en svensk ångbåts mät-

bref fartygets nettodräktighet finnes uträknad enligt den s. k. engelska regeln, den sålunda angifna dräktigheten skall läggas till grund för beräkningen af umgälderna i brittiska rikets hamnar.

När partiell ommätning ifrågakommer, skall afgiften beräknas enligt de i landet gällande bestämmelser, men dock endast för de verkligen uppmätta rummen.

Tyska riket. I tyska hamnar erkännas utan ommätning svenska *segel-* och *ångfartygs* nationella måtbref äfvensom de i bihanget till svenska ångfartygs måtbref intagna uppgifter å den efter den engelska regeln uträknade afgiftspliktiga dräktigheten. Svenska *ångfartyg*, hvilkas måtbref icke utvisa den afgiftspliktiga dräktigheten efter den engelska regeln, kunna vid beräkning af skeppsumgälder göra anspråk på afdrag för maskin-, ångpanne- och kolrum enligt § 14 B och § 15 af tyska skeppsmättningsförordningen af den 1 mars 1895. Svenska *segel-* och *ångfartyg*, hvilkas måtbref äro utfärdade före den 1 juli 1894, kunna vid nyssnämnda beräkning göra anspråk på afdrag från den i deras måtbref angifna dräktighet (dock icke om den utrönt efter den engelska regeln) för rum, afsedda uteslutande till befälhafvarens personliga begagnande, samt för båtsmans förrådsrum; skolande detta afdrag i nödfall utrönas genom ommätning af nyssnämnda rum. Om ofvan omförmälda afdrag på grund af omöjligheten af en ommätning icke kunna utrönas särskildt, kunna hamnmyndigheterna tillgodose fartygens ifrågavarande anspråk genom ett afdrag af vissa procent från den uti det svenska måtbrevet angifna afgiftspliktiga dräktighet; skolande detta afdrag bestämmas: a) för utjämnande af olikheten i afdraget för maskin-, ångpanne- och kolrum till 10 procent; b) för de till befälhafvarens personliga begagnande afsedda rum samt för båtsmans förrådsrum tillsammans till 2 procent af afgiftspliktiga dräktigheten.

Österrike-Ungern. Svenska *segelfartyg*, försedda med måtbref, utfärdade i Sverige efter den 31 mars 1875, hvilka ankomma till en hamn i Österrike eller Ungern, äro befriade från ommätning, och skall den afgiftspliktiga dräktighet, fartygen enligt nämnda måtbref äga, läggas till grund för beräkningen af umgälderna i hamnen.

Svenska *ångfartyg*, försedda med måtbref, utfärdade i Sverige efter den 31 mars 1881, äro likaledes befriade från ommätning i Österrikes och Ungerns hamnar, därest icke fartygets ägare eller befälhafvare begär att, för nedsättning av fartygets afgiftspliktiga dräktighet, afdrag för maskinrummet må beräknas enligt den s. k. engelska regeln, hvars användande är medgifvet i Österrike-Ungern; dock att, för den händelse i bihanget till en svensk ångbåts måtbref fartygets nettodräktighet finnes uträknad enligt berörda regel, den sålunda angifna dräktigheten skall läggas till grund för beräkningen af umgälderna i de österrikiska och ungerska hamnarna.

När partiell mätning ifrågakommer, skall afgiften beräknas enligt de i landet gällande bestämmelser, men dock endast för de verkligen uppmätta rummen.

Enligt kommerskollegium meddelad underrättelse från konsuln i San Domingo, lägges det i främmande fartygs mätbref angifna registertotal till grund för beräkningen af ton- och hamnafgifter i republiken **San Domingos** hamnar.

De svenska ångfartyg i **turkiska** hamnar påhvilande afgifter beräknas efter den i (bihangen till) fartygens mätbref angifna netto-dräktighet enligt den s. k. engelska regeln.

Hvilket kommerskollegium, enligt föreskrift i nådigt bref den 8 september 1893, skolat härigenom meddela. Stockholm den 7 maj 1912.

Alfred Lagerheim.

Einar Modig.

Daniel Gadd.
